

Rănduri pentru cuvintele „NU” și „DA”

În poarta curții, unde m'am oprit
M'a întâmpinat un zarzăr înflorit —
Un zarzăr alb, ca pământul meu încăruntit...
Și în pragul porții în care am bătut,
Un bull-dog negru, m'a recunoscut
Și m'a lătrat cu un salut de „bun venit”....

x
În poarta casei tale în care
M'ai găzduit întâmplător
Când mă eram de cât un călător
Bătut de vânt și mângărat de soare,
M'am regăsit ca în prima zi, când tu
Îmi repeții cuvântul: „NU”... „NU”... „NU”!
Și îți ascundeai în palme, ochii plini
De ură și neîncredere în străini....

x
Dar când am vrut să plec
Ca un zevrec —
Tu, m'ai oprit
Cu graba unui gest nebănuțit
Și în gură ta,
Cuvântul „NU” s'a transformat
În alt cuvânt — cuvântul „DA”...
Un „DA” sonor și-adevărat
Pe care-l auzeam așa
Întâia oară în viața mea!...

x
Dar ce păcat că n'am putut
Să-l îngrijim așa cum am fi vrut —
Căci într-o zi cu ploaie și cu vânt,
Cuvântul „DA” se îmbolnăvi
Și apoi, murii,
Cum moare orice cuvânt
Când nu-l mai poți măcar șopti!...

Dar astăzi, după șapte ani,
Când morții și ~~și~~ schimbă locuința,
Eu, care mi-am păstrat credința
În zeii noștri subterani,
Mă îndrept spre ei - cu voia ta -
Și-i rog frumos,
Să-mi vie pe defunctul "DA"
Cum a-nvățat pe venurii și Cristos!

Ion Minulescu

